

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 18 ΙΟΥΝΙΟΥ 1984 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 91

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1461

Κύρωση Προξενικής Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Προξενική Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 20 Οκτωβρίου 1980, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

Consular Convention
between
the Hellenic Republic
and
the Czechoslovak Socialist Republic

The President of the Hellenic Republic
and
The President of the Czechoslovak Socialist Republic

Animated by the desire to further strengthen the ties of friendship between their respective countries;

Wishing to regulate the relations between their respective countries in the consular field;

Have decided to conclude this Consular Convention and have appointed as their plenipotentiaries for this purpose :

The President of the Hellenic Republic :
His Excellency Mr. George RALLIS, Prime Minister of the Hellenic Republic
and
The President of the Czechoslovak Socialist Republic.
His Excellency Mr. Lubomir STROUGAL, Prime Minister of the Czechoslovak Socialist Republic

Who, having communicated to each other their respective full powers, which, were found in good and due form, have agreed as follows :

PART I.
Definitions.
Article 1.

1. For the purposes of this Convention the terms listed below shall have the following meaning :

a) «consular post» is any consulate-general, consulate, vice-consulate or consular agency;

b) «consular district» is the area assigned to the consular post for the performance of consular duties;

c) «head of a consular post» is any person charged by the sending State with the performance of duties connected with this post;

d) «consular officer» is any person, including the head of a consular post, who has been charged with the performance of consular duties;

e) «consular employee» is any person employed to perform administrative, technical or domestic services of a consular post;

f) «members of a consular post» are consular officers and consular employees;

g) «consular premises» are buildings or parts of buildings and land connected with them are used exclusively for the purposes of a consular post, irrespective of who is their owner;

h) «consular archives» include all pappers, documents, correspondence, books, films, recording tapes and registers of a consular post, together with ciphers and codes, card files and any equipment used for their protection and safekeeping;

i) «vessel of the sending State» is any vessel sailing under the flag of the sending State, with the exception of warships;

j) «aircraft of the sending State is any aircraft registered in that State, with the exception of military aircraft;

k) «official correspondence» is any correspondence relating to the consular post and its functions;

l) «members of the family» are the spouse, children, anh parents of a member of the consular post, provided tdey form part of its household and live at its expenses.

2. The provisions of this Convention are also applicable to legal persons established in conformity with the laws and regulations of the sending State and having their seat in that State.

PART II
Establishment of consular post and appointment of consular officers and consular employees.

Article 2.

1. The establishment of a consular post in the territory of the receiving State shall be subject to the consent of such State.

2. The sending and receiving States shall determine by agreement the seat of consular post, its classification and the limits of the consular district. Subsequent changes in the seat of the consular post, its classification or the consular district may be made by the sending State only with the consent of the receiving State.

Article 3.

1. Before the appointment of the head of a consular post, the sending State shall request through the diplomatic channel the consent of the receiving State to such appointment.

2. After such consent is granted, the sending State shall transmit to the Ministry of Foreign Affairs of the receiving State the consular commission or other document of appointment This commission or other document shall specify the full name of the head of a consular post, his nationality, his class, the seat of his consular post and the consular district.

3. Upon the presentation of the consular commission or other document of appoinyment of the head of a consular post, the receiving State shall grant the exequatur or other authorisation as soon as possible.

4. The head of a consular post shall be admitted to the exercise of this functions after the granting of the exequatur or other authorisation by the receiving State.

5. The head of a consular post may be admitted on a provisional basis to the exercise of his functions by the receiving State before the delivery of the exequatur or other authorisation. In that case, the provisions of this Convention shall apply.

6. As soon as the exequatur or other authorisation or the consent to the exercise of consular functions on a provisional basis is granted, the authorities of the receiving State shall take the necessary measures to enable the head of a consular post to carry out his functions.

Articlr 4.

A consular officer shall be only a national of the sending State, provided that he is not a permanent resident in the receiving State.

Article 5.

1. The sending State shall, in advance, notify in writing the receiving State of the full name, nationality, rank and class of each consular officer appointed to a consular post.

2. The sending State shall also, in advance, notify in writing the receiving State of the full name, nationality and function of a consular employee appointed to a consular post.

Article 6.

The receiving State shall issue to each consular officer a document indicating that he is performing consular duties in the territory of the receiving State.

Article 7.

1. The receiving State shall accord every facility to a consular post for the performance of consular functions and shall take the necessary measures to enable members of a consular post to exercise their official duties and to benefit from the privileges and immunities provided for by this Convention.

2. The receiving State shall treat the consular officer with due respect and shall take all appropriate measures to prevent any attack on their person, freedom or dignity.

Article 8.

1. If the head of a consular post is unable for any reason to act as such or if the post is temporarily vacant, the sending State may appoint a consular officer belonging to the same consular post or to another consular post of the sending State in the receiving State or a member of the diplomatic staff of its diplomatic mission in that State to act temporarily as head of that consular post. The full name of the person concerned shall be notified in advance in writing to the Ministry of Foreign Affairs of the receiving State.

2. A person acting temporarily as head of a consular post shall be entitled to perform all duties of a head of a consular post and to enjoy all rights, privileges, and immunities as head of a consular post appointed under Article 3.

3. A member of the diplomatic staff of the diplomatic mission, temporarily acting as head of a consular post, shall continue to enjoy the privileges and immunities accorded to him by virtue of his diplomatic status.

Article 9.

The sending State may, in conformity with Articles 3, 4 and 5, charge one or more members of its diplomatic mission in the receiving State with the performance of consular duties. A member of the diplomatic mission, charged with the performance of consular duties, shall continue to enjoy the privileges and immunities to which he is entitled as a member of the diplomatic mission.

Article 10.

1. The receiving State may, at any time and without having to explain the reason for its decision, notify the sending State through the diplomatic channel that a consular officer is persona non grata or that a consular employee is unacceptable.

The sending State shall thereupon recall the person concerned.

2. If the sending State fails to carry out within a reasonable period this obligation under paragraph 1, the receiving State may decline to continue to recognize such person as a member of the consular post.

Article 11.

1. The sending State may, to the extent that this is permitted under the law of the receiving State, acquire, hold or use under any other form of tenure which may exist under that law, land, buildings or parts of buildings for the purposes of providing to its consular post suitable premises or a residence for the members of the consular post who are nationals of the sending State.

2. The receiving State shall assist the sending State in acquiring land, buildings or parts of buildings for the purposes mentioned under paragraph 1.

3. The sending State is not relieved of the obligation to observe laws and regulations on construction and territorial urban planning or other restrictions applied to the area where such land, buildings or parts of buildings are located.

PART III.
Privileges and Immunities.

Article 12.

1. The coat of arms of the sending State together with an inscription designating a consular post in the language of that State and of the receiving State may be affixed to the building in which a consular post is installed as well as to the building which is the residence of the head of a consular post.

2. The flag of the sending State may be flown at the building in which a consular post is installed and also at the residence of the head of a consular post and on his meaès of transport used for official duties.

3. In the exercise of the right provided for by paragraph 2 of this Article, regard shall be had to the laws, regulations and usages of the receiving State.

Article 13.

1. Consular premises and the residence of the head of a consular post shall be inviolable. The authorities of the receiving State shall not enter the said premises as well as the residence of the head of a consular post except with the consent of the head of the consular post or of the head of the diplomatic mission or of a person nominated by one of them. The consular premises shall not be used in a manner incompatible with the exercise of consular functions.

2. The receiving State is under a special duty to take all appopriate steps to protect the consular premises against any intrusion or damage and to prevent any disturbance of the peace of the consular post or impairment of its dignity.

Article 14.

The consular archives shall be inviolable at all times and wherever they may be.

Article 15.

1. The receiving State shall permit and protect freedom of communication on the part of the consular post for all official purposes. In communicating with the Government, the diplomatic missions and other consular posts, wherever situated, of the sending State, the consular post may employ all appropriate means, including diplomatic or consular couriers, and messages in code or cipher. The consular bag,however can be used only for the communication of the consular post, with the Government, the diplomatic mission and other consular posts of the sending State within the receiving State. The consular post may install and use a wireless transmitter only with the consent of the receiving State.

2. The official correspondence of the consular post is inviolable.

3. The consular bag shall bear visible external marks of its gharacter and may contain only official correspondence and documents or articles intended exclusively for official use.

4. The consular bag shall be neither opened nor detained. Nevertheless, if the competent authorities of the receiving State have serious reasons to believe that the bag contains objects other than those mentioned above, they may request that the bag opened in their presence by an authorized representative of the sending State. If this request is refused, the bag shall be returned to its place of origin.

5. The consular courier shall be provided with an official document indicating his status and the number

of packages constituting the consular bag. He shall be only a national of the sending State who is not a permanent resident of the receiving State. In the performance of his functions the consucar courier shall be protected by the receiving State. He shall enjoy personal inviolability and shall not be liable to arrest or detention or to any other form of restriction on his personal freedom.

6. The consular bag may be entrusted to the captain of a ship or of an aircraft. He shall be provided with an official document indicating the number of packages constituting the consular bag, but he shall not be considered to be a consular courier. A member of the consular post may take possession of the consular bag freely and directly from the captain of the ship or of the aircraft and deliver it to him in the same way.

Article 16.

1. The head of a consular post shall enjoy immunity from the penal, civil or administrative jurisdiction of the receiving State. He shall enjoy personal inviolability and shall not, as a consequence, be liable to any form of restriction on his freedom.

2. Consular officers, apaert from the head of the consular post, as well as consular employees, shall not be amenable to the penal, civil or administrative jurisdiction of the receiving State in respect of acts performed in the exercise of their consular functions. They shall not be arrested or detained and shall not be liable to any restriction on their freedom in respect of acts performed otherwise than in exercise of their consular functions, except in the case of a grave offence for which, according to the laws of the receiving State, a minimum sentence of imprisonment of at least five years or over may be awarded in execution of a decision of an authority of that Stare who is competent on penal matters.

Apart from the above mentioned cases, they shall not be liable to imprisonment or any other restriction on their personal freedom otherwise than in execution of a final judicial decision.

3. In the case of criminal proceeding against, arrest, detention or any other form of restriction on the personal freedom of any member of a consular post, the competent authorities of the receiving State shall notify without delay the head of the consular post.

4. If criminal proceedings are instituted against a member of a consular post, they must be conducted speedily and in a manner which will hamper the exercise of his functions within the consular post as little as possible.

5. The provisions of paragraph 1 of this article shall not however, apply in respect of :

a) any real action concerning private immovable property situated in the territory of the receiving State unless the head of the consular post possesses such property on behalf of the sending State and for the purposes of the consular post

b) any action concerning an estate in respect of which the head of the consular post appears as an executor, heir or legatee in his own name and not in the name of the sending State;

c) any action relating to any professional or commercial activity in which the head of the consular post is engaged outside his official funtions within the receiving State.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 do not apply in the case of a civil action;

α) arising out of a contract concluded by a member of a consular post in which he did not contract expressly or impliedly as an agent of the sending State;

b) by a third party for damage arising from an accident in the receiving State caused by a vehicle, vessel or aircraft.

Article 17.

1. Members of a consular post may be requested to give evidence as witnesses in court or administrative proceedings. If a consular officer declines to give evidence, no coercive measure shall be taken against him. Employees of a consular post are not entitled to decline to give evidence with the exception of cases referred to in paragraph 3 of this Article.

2. The authorities of the receiving State requesting evidence from members of a consular post shall take all steps to avoid interference with the performance of the duties of a consular post and to avoid violation of the performance of such duties. Where it is possible, the evidence can be given at the consular premises or at the residence of the member of a consular post, or it can be given in a written form.

3. Members of a consular post are entitled to decline to give evidence as witnesses with regard to matters falling within the performance of their duties, or to produce any official document and official correspondence. They are also entitled to decline to give evidence as experts on the law of the sending State, their interpetation and application.

Article 18

1. The sending State may waive, with regard to a member of a consular post, any of the privileges and immunities provided for in Articles 16 and 17.

2. The waiver shall in all cases be express, except as provided in paragraphe 3 of this Article, and shall be communicated to the receiving State in writing.

3. The initiation of proceedings by a consular officer or a consular employee in a matter where he might enjoy immunity from jurisdiction under article 16 shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counter - claim directly connected with the principal claim.

4. The waiver of immunity from jurisdiction for the purposes of civil or administrative proceedings shall not be deemed to imply the waiver of immunity from the measures of execution resulting from the judicial decision ; in respect of such measures, a separate waiver shall be necessary.

Article 19

The receiving State shall exempt members of the consular post from all personal services, from all public service of any kind whatsoever, and from military obligations such as those connected with requisitioning, military contributions and billeting.

Article 20

Members of a consular post shall be exempt from all requirements under the laws and regulations of the receiving State relative to the registration of aliens, permission to reside and other regulations concerning the residence of aliens.

Article 21

1. The sending State shall be exempt in the receiving State from all taxes, charges and fees in respect of :

a) land, buildings and parts of buildings used for consular purposes or as residence of the head of a consular post provided that the premises in questiion are owned or leased in the name of the sending State ;

b) transactions and instruments relating to the acquisition of the immovable property mentioned under paragraph 1 letter a;

c) the performance of consular duties, including payments for consular services.

2. The exemption from taxation referred to in letters a) and b) of paragraph 1 of this Article shall not apply to such taxes, charges and fees, if, under the law of the receiving State, they are payble by the person who contracted with the sending State or with the person acting on its behalf.

3. The sending State shall also be exempt in the receiving State from all taxes, charges and fess in respect of movable property which is in the ownership or the sending State or which is in its possession or use and which is used exclusively for consular purposes. Nevertheless, this exception shall not apply to taxes, charges and fees which are included in the price of goods or services.

4. The exemption provided for in this Article shall not apply to taxes, charges and fees for services rendered.

Article 22

1. Members of a consular post shall be exempt in the receiving State taxes and charges levied by that State on salaries received for the performance of service duties.

2. A member of a consular post shall be exempt in the receiving State fron all other national, regional and local taxes and charges.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply in respect to :

a) indirect taxes that are incorporated in the price of goods or services;

b) without prejudice to the provisions of Article 21, charges and taxes on private immovable property situated within the receiving State;

c) estate, succession or inheritance taxes and charges or taxes and charges on transfers of property levied by the receiving State, with the exception of the provisions of Article 23 ;

d) taxes and charges on private income the source of which is situated within the receiving State;

e) without prejudice to the provisions of Article 21, court, registration mortage and administrative and stam charges ;

f) charges levied for services rendered.

Article 23

1. If a member of a consular post dies and leaves movable property in the receiving State, no tax on the passing at death, inheritance tax or charges on transactions of property shall be imposed by the receiving State in respect of that property, provided thet the presence of the property in that State was due solely to the presence of the deceased in his capacity as a member or a consular post.

2. The receiving State shall permit the exportation of movable property reffered to in paragraph 1 ofthis Article with the exception of any such property acquired in the receiving State the exportation of which was prohibited at the time of death of the person concerned.

Article 24

1. The receiving State shall, in accordance with such laws and regulations as it may adopt, permit entry of and grant exemption from all customs duties, taxes and similar services on;

a) articles for the official use of the consular post;

b) articles for the personal use of a consular officer including articles intended for his establishment. The articles intended for consumption shall not exceed the quantities necessary for direct utilization by the persons concerned.

2. Consular employees shall enjoy the privileges and exemptions specified in paragraph 1 of this Article in respect of articles imported at the time of first installation.

3. Personal baggage accompanying consular officers shall be exempt from inspection. It may be inspected only if there is serious reason to believe that it contains articles other than those referred to in letter (b) of paragraph 1 of this Article, or articles the import or export of which is prohibited by the laws and regulations of the receiving State or which are subject to its quarantine laws and regulations. Such inspection shall be carried out in the presence of the consular officer or member of this family concerned.

Article 25

All persons to whom privileges and immunities are accorded under this Convention shall, without prejudice to the said privileges and immunities, be under an obligation to respect the laws and regulations of the receiving State, including those relating to the control of traffic and to insurance against third party risks arising from the use of any vehicle, vessel or aircraft. They also have a duty not to interfere in the internal affairs of that State.

Article 26

Subject to the laws and regulations of the receiving State with regard to areas entry into which is prohibited or restricted for reasons of national security, a member of a consular post shall be permitted to travel freely in the territory of the receiving State.

Article 27

Consular employees who are nationals of the receiving State or permanent residents in that State shall not enjoy the privileges and immunities provided for in this Convention with the exception of paragraph 3 of Article 17.

Article 28

Members of the family of consular officers and consular employees forming part of their households shall enjoy the privileges and immunities provided for in Articles 16 paragraph 3, 17 paragraph 3, 19. 20, 22 paragraph 2, 23, 24 and article 26 of this Convention provided they are not nationals of the receiving State or permenent residents in that State.

PART IV

Consular functions

Article 29

1. A consular officer shall be entitled to perform the duties specified in this part within the limits of the consular district. He may perfom otjer consular duties provided that they are not contrary to the laws regulations of the receiving State.

A consular officer shall be entitled to protect the rights and interests of the sending State and of its nationals, whether natural or legal persons.

2. In connection with the performance of his dutis. a consular officer shall be entitled to address, in writing as well as orally, the competent local authorities within his consular district, as well as the competent central authorities of the receiving State to such extent as the laws, regulations and usages of that State permit.

3. A consular officer may be entitled, subject to the consent of the receiving State, to perform consular duties also outside his consilar district.

Article 30

A consular officer shall further the development of economic, commercial, cultural, scientific, and tourist contracts between the two Contracting Parties and contribute to the strengthening of friendly relations between them.

Article 31

1. A consular officer shall be entitled :

a) to keep a register of nationals of the sending State;

b) to receive applications and declarations relative to nationality of citizens of the sending State and to issue respective documents ;

c) in accordance with the law of the sending State, to receive declarations on the conclusion of marriages, provided that both persons are nationals of the sending State ;

d) to receive declarations pertaining to family relations as well as other declarations or nationals of the sending State in accordance with the laws and regulations of the sending State ;

e) to register the birth or death of nationals of the sending State;

f) to draw up and legalize contracts concluded between nationals of the sending State, provided that such contracts are not relating to the establishment, transfer or extinction of real rights on immovable property located in the receiving State ;

g) to draw up and legalize contracts, irrespective of the nationality of the parties, if such contracts are relating to property or rights situated in the sending State, provided they will have effect solely within that State;

h) to draw up, attest, certify, authenticate, legalize, or otherwise validate legal acts and documents required by a national of the sending State in conformity with the laws and regulations of the sending State and provided it is not contrary to the laws and regulations of the receiving State ;

i) to draw up or legalize and keep testaments of nationals of the sending State;

j) to translate legal acts and documents and to certifty the accuracy of the translation as well as to certify documents;

k) to deliver certificates of origin of goods.

2. A consular officer shall inform the competent authorities of the receiving State of legal acts carried out under letters c) and e) of this paragraph, if this is required by the laws and regulations of that State.

Article 32

Legal acts and documents issued, translated or certified by a consular officer in accordance with Article 31 shall have equal legal effect and evidentiary value in the receiving State as documents issued, translated or certified by the competent authorities of the receiving State, provided that they had been issued in a manner not contracting the laws and regulations of the receiving State

Article 33

1. A consular officer shall be entitled to issue, extend, amend and revoke the validity of travel documents of nationals of the sending State, in accordance with the laws and regulations of the sending State.

2. He shall also be entitled to issue, extend and revoke respective visas to persons wishing to travel to the sending State.

Article 34

The consular officer has the right to receive in deposit documents, sums of money, objects of value and movable property belonging or destined to citizens of the sending State. Such deposited objects may be exported from the receiving State only in conformity with the laws and regulations of that State.

Article 35

1. The authorities of the receiving State shall notify the competent consular post, when having knowledge thereof, cases in which a guardian or trustee for a national of the sending State should be nominated.

2. In case of need, the consular officer may propose to the court or other competent authority of the receiving State, a guardian or trustee for a national of the sending State or for the protection of the property of such a national if such property has renained unprotected.

Article 36

1. The competent authorities of the receiving State shall, without delay, inform the appropriate consular officer of the death of a national of the rending State in the territory of the receiving State.

2. Where it comes to the knowlwdge of the competent authorities of the receiving Sate that there is an estate as a consequence of the death of a national of the sending State or an estate of a person of any nationality deceased in that State which estate may concern a national of the sending State, they shall equally inform the appropriate consular officer.

3. The competent authorities of the receiving State shall take measures, in cases under paragraph 2 and provided that the estate is situated in the territory of that State, to secure the estate in conformity with the law of the receiving State and shall convey to the appropriate consular officer a copy of the testament, if one has been made, as well as all available information in respect of the heirs, the content and the value of the estate and shall advise him of the date on which proceedings concerning the inheritance will be opened.

4. A consular officer shall be entitled, in accordance with the laws and regulations of the receiving State, to represent, directly or through a representative, the interests of a national of the sending State who has a claim to the estate situated in the receiving State and who is not domiciled in that State.

5. A consular officer shall be entitled, on behalf of a national of the sending State who is not domiciled in the receiving State, to receive money or other property to which the national concerned may be entitled as a consequence of the death of any person, including payments made in pursuance of workmen,s compensation laws, within a pensions and social security scheme and the proceeds from insurance policies.

6. Movable property and money derived from the liquidation of an estate belonging to a national of the sending State may be handed over to the approcriate consular officer, provided that the claims of creditors have been settled or secured and that the taxes and charges in respect of the estate have been paid.

7. A consular officer shall be entitled to co-operate with the competent authorities of the receiving State in securing the estate pursuant to this Article.

Article 37

1. If a national of the sending State who is not domiciled in the receiving State dies during his stay in the territory of that State, his effects shall be delivered without any further procedure to the consular officer of the sending State provided that claims of the creditors of the deceased within the receiving State have been satisfied or secured.

2. The consular post shall abide by the laws and regulations of the receiving State with regard to the exportation of goods and transfer of sums of money, referred to in paragraph 1 of this article and paragraph 6 of article 36.

Article 38

A consular officer shall have the right to represent in accordance with the laws and regulations of the receiving State, nationals of the sending State before the authorities of the receiving State, if they are unable, due to absence or for other serious reasons, to protect their rights and interests in time. The representation shall continue till the represented person appoints his plenipotentiary or assumes himself the protection of his rights and interests.

Article 39

A consular officer shall have the right to establish and maintain contact with any national of the sensing Staete, to provide him with counsel and all necessary assistance and, if need be, to take teps to secure legal assistance for him. The receiving State shall in no way infringe upon the right of a national of the sending State to contact his consular post or to visit it.

Article 40

1. The competent authorities of the receiving State shall without delay notify the appropriate consular officer of the arrest, detention or any other restriction on the personal freedom of a national of the sending State.

2. The consular officer shall be entitled to visit, as soon as possible, and to maintain contact with a national of the sending State, who has been deprived of personal freedom or whose personal freedom has been restricted. The competent authorities of the receiving State shall also without delay convey to the consular officer any communication from the national of the sending State who has beed deprived of personal freedom or whose personal freedom has been restricted in any way.

3. Upon request, the consular officer shall be immediately informed of the reason for the arrest . detention or any other restriction on the personal freedom of a national of the sending State.

4. The rights of the consular officer under paragraphs 2 and 3 shall be exercised in accord with the laws a nd regulations of the receiving State, provided that they do not infringe upon these rights .

Article 41

The competent authorities of the receiving State shall inform the consular officer without delay on all serious road accidents cccurring to nationals of the sending State.

Article 42

1. A consular officer shall be entitled to render every assistance and aid to a vessel of the sending State which has come to a port, the territorial or internal waters or the receiving State, as well as to its crew.

2. A consular officer may invoke the aid of the compete nt authorities of the receivjing State in any matter relating to the performance of his duties with resepct to a vessel of the sending State or members of the crew of such a vessel.

3. A consular officer may proceed on board of the vessel as soon as she has been given permission to establish contact with the shore. Members of the crew may immediatelly establish contact with the consular officer.

4. A consular officer shall be entitled :

a) to investigate, without prejudice to the rights of the authorities of the receiving State, any incident occurting on board a vessel, question any member of the crew, examine the vessel's papers, take statements with regard to her voyage and destination and generally facilitate the entry into, stay in and departure from, a port of the vessel;

b) without prejudice to the rights of the authorities of the receiving State to settle disputes between the master and any member of the crew, including disputes as to wages and contracts of service, to the extent that this is permitted under the law of the sending State.

c) to make arrangements for medical treatment or for the repatriation of any member of the crew of the vessel;

d) to receive, draw up or certify any declaration or other document prescribed by the law of the sending State in connection with vessels.

Article 43

1. Where it is the intention of the competent authorities of the receiving State to take any coercive action or to institute any formal enquiry on board a vessel of the sending State, they shall so inform the appropriate consular officer through the competent authorities of the receiving State.Except where this is impossible on account of the urgency of the matter, such notification shall be made in time to enable the consula officer or his representative to be present. If the consular officer has not been present or represented, he shall, at his request, be provided by the authorities concerned with full information with regard to what has taken place.

2. The provisions of paragraph 1 shall apply also in any case where it is the intention of the competent authorities of the port area to question members of the crew ashore.

3. The provisions of this Article shall not, however, apply to any routine examination by the authorities with regard to customs, immigration or public health nor to any action taken at the request, or with the consent, of the master of the vessel.

Article 44

1. If a vessel of the sending State is wrecked, runs aground, is swept ashore or otherwise sustains damage in the receiving State or if any article forming part of the cargo of a wrecked vessel of the sending receiving or a third State, being the property of a national of the sending State, is found on the coast or in the internal or territorial waters of the receiving State as an article swept ashore or is brought into a port of that State, the competent authorities of the receiving State shall as soon as possible notify the appropriate consular officer accordingly. They shall also informa him of measures already taken for the preservation of the lives of persons on board the vessel, of the vessel, of the cargo and other property on board and of articles belonging to the vessel, or forming part of her cargo, wich have become separated from the vessel.

2. The consular officer may render every assistance to the vessel, her passengers and members of her crew. For this purpose he may invoke the assistance of the competent authorities of the receiving State. He may take the measures reffered to in paragraph 1 of this Article as well as measures for the repair of the vessel, or may request the competent authorities of the receiving State to take or continue to take, such measures.

3. Where the vessel of any article belonging thereto has been found on or near the coast of the receiving State

or brought into a port of that State and neither the master of the vessel, the owner, his agent nor the underwriters concerned are in a position to make arrangements for the custody or disposal of the vessel or article, the consular officer shall be deemed to be authorized to make, on behalf of the owner of the vessel, the same arrangements as the owner himself could have made for such purposes.

The provisions of this paragraph shall also apply to any article forming part of the cargo of the vessel and being the property of a national of the sending State.

4. Where any article forming part of the cargo of a wrecked vessel of a third State is the property of a national of the sending State and is found on or near the coast of the receiving State, and neither the owner of the article or his agent nor the underwriters concerned are in a position to make arrangements for the custody or disposal of the article, the consular officer shall be deemed to be authoritied to make, on behalf of the owner, such arrangements as the owner himself could have made for such purposes.

Article 45.

The provisions of Articles 42, 43 and 44 shall to an appropriate extent, apply also in relation to aircraft.

Article 46.

A consular post shall be entitled to levy in the receiving State the fees and charges for the performance of consular services prescribed under the laws and regulations of the sending State.

PART V.
Final provisions

Article 47.

1. This Convention shall be subject to ratification and shall enter into force 30 days after the date of the exchange of instruments of ratification which shall take place in Prague.

2. This Convention shall remain in force until the expriry of six months from the date on which either High Contracting Party shall have given to the other a written notice of its intention to terminate the Convention.

In witness whereof, the respective plenipotentiaries of the two High Contracting Parties have signed this Convention and affixed thereto their seals.

Done, in duplicate, at Athens, this 22nd day of October, in English language.

For the President of the Hellenic RepubbicC	For the President of the zechoslovac Socialist Republic
George RALLIS	Lubomir STROUGAL

ΠΡΟΞΕΝΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας.

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας και ο Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας εμπνεόμενοι από την επιθυμία να ενδυναμώσουν περαιτέρω τις φιλικές σχέσεις μεταξύ των αντίστοιχων χωρών τους, να διακανονίσουν τις σχέσεις μεταξύ των αντίστοιχων χωρών τους στον προξενικό τομέα, αποφάσισαν να συνάψουν την παρούσα προξενική Σύμβαση και για τον σκοπό αυτόν διόρισαν σαν πληρεξουσίους τους :

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας :

Την Α.Ε. κ. Γεώργιο ΡΑΛΛΗ, Πρωθυπουργό της Ελληνικής Δημοκρατίας και

Ο Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας :

Την Α.Ε. κ. Lubomir STROUGAL, Πρωθυπουργό της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας, οι οποίοι, αφού αντάλλαξαν τα αντίστοιχα πληρεξούσια έγγραφά τους, που βρέθηκαν σε απόλυτη τάξη, συμφώνησαν τα παρακάτω :

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι.
Ορισμοί.

Άρθρο 1.

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης οι παρακάτω αναφερόμενοι όροι πρέπει να έχουν την ακόλουθη έννοια :

α) Δια του όρου «προξενική αρχή» νοείται κάθε γενικό προξενείο, προξενείο, υποπροξενείο ή προξενικό πρακτορείο.

β) Με τον όρο «προξενική περιφέρεια» νοείται η παραχωρηθείσα στην προξενική αρχή περιοχή για την άσκηση των προξενικών καθηκόντων.

γ) Με τον όρο «αρχηγός της προξενικής αρχής» νοείται κάθε πρόσωπο επιφορτισμένο από το αποστέλλον Κράτος με την άσκηση συνδεδμένων με την αρχή αυτή καθηκόντων.

δ) Με τον όρο «προξενικός λειτουργός» νοείται κάθε πρόσωπο, συμπεριλαμβανόμενου και του αρχηγού της προξενικής αρχής, επιφορτισμένο με την άσκηση των προξενικών καθηκόντων.

ε) Με τον όρο «προξενικός υπάλληλος» νοείται κάθε πρόσωπο, το οποίο χρησιμοποιείται για την εκτέλεση διοικητικών, τεχνικών ή οικιακών υπηρεσιών μιάς προξενικής αρχής.

στ) Με τον όρο «μέλη προξενικής αρχής» νοούνται οι προξενικοί λειτουργοί και οι προξενικοί υπάλληλοι.

ζ) Με τον όρο «προξενικοί χώροι» νοούνται κτίρια ή τμήματα κτιρίων και το συνεχόμενο με αυτά οικόπεδο, τα οποία χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τους σκοπούς μιάς προξενικής αρχής, οποιοσδήποτε και αν είναι ο κύριος αυτών.

η) Ο όρος «προξενικά αρχεία» περιλαμβάνει τα έγγραφα, αλληλογραφία, βιβλία, ταινίες, μαγνητικές ταινίες και καταλόγους μιάς προξενικής αρχής, το υλικό κρυπτογράφησης και κωδικοποίησης, τις καρτελλοθήκες και τον εξοπλισμό, τα οποία προορίζονται για την προστασία και τη φύλαξή τους.

θ) Με τον όρο «πλοίον του αποστέλλοντος Κράτους» νοείται οποιοδήποτε πλοίο που φέρει τη σημαία του Κράτους τούτου, με την εξαίρεση των πολεμικών σκαφών.

ι) Με τον όρο «αεροσκάφος του αποστέλλοντος Κράτους» νοείται οποιοδήποτε αεροσκάφος εγγεγραμμένο στο κράτος τούτο, με την εξαίρεση των στρατιωτικών αεροσκαφών.

κ) Με τον όρο «επίσημος αλληλογραφία» νοείται αλληλογραφία σχέση έχουσα με την προξενική αρχή και τις αρμοδιότητές της.

λ) Τα «μέλη της οικογενείας» είναι ο σύζυγος, τα παιδιά και οι γονείς ενός μέλους της προξενικής αρχής, εφόσον συγκατοικούν μετ' αυτού και διαβιούν δαπάναις αυτού.

2. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης εφαρμόζονται και επί των νομικών προσώπων τα οποία ιδρύθησαν συμφώνως προς τους νόμους και κανονισμούς του αποστέλλοντος Κράτους και έχουν την έδραν τους εις αυτό το Κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.
Εγκαθίδρυση των προξενικών αρχών και διορισμός των προξενικών λειτουργών και των προξενικών υπαλλήλων.

Άρθρο 2.

1. Η εγκαθίδρυση μιάς προξενικής αρχής στο έδαφος του κράτους διαμονής θα υπόκειται στην συναίνεση του κράτους αυτού.

2. Τα κράτη αποστολής και διαμονής θα καθορίζουν με συμφωνία την έδρα της προξενικής αρχής, την τάξη της και τα όρια της προξενικής περιφέρειας. Μεταγενέστερες τροποποιήσεις της έδρας της προξενικής αρχής, της τάξης της ή της προξενικής περιφέρειας μπορούν να γίνουν από το Κράτος αποστολής μόνο με τη συναίνεση του κράτους διαμονής.

Άρθρο 3.

1. Προ του διορισμού του αρχηγού μιας προξενικής αρχής, το κράτος αποστολής θα ζητά με τη διπλωματική οδό τη συναίνεση του κράτους διαμονής για τον διορισμό αυτόν.

2. Μετά τη χορήγηση αυτής της συγκατάθεσης, το κράτος αποστολής θα διαβιβάζει προς το Υπουργείο Εξωτερικών του Κράτους διαμονής το προξενικό δίπλωμα ή άλλο έγγραφο σχετικό με το διορισμό. Αυτό το δίπλωμα ή άλλο έγγραφο θα αναγράφει το πλήρες όνομα του αρχηγού της προξενικής αρχής, την εθνικότητά του, την τάξη του, την έδρα της προξενικής αρχής του και την προξενική περιφέρεια.

3. Μετά την επίδοση του προξενικού διπλώματος ή άλλου εγγράφου σχετικού με το διορισμό του αρχηγού μιας προξενικής αρχής, το κράτος διαμονής θα χορηγεί το εκτελεστήριο έγγραφο ή άλλη άδεια το ταχύτερο δυνατό.

4. Ο αρχηγός μιας προξενικής αρχής θα γίνεται δεκτός στην άσκηση των καθηκόντων του μετά από τη χορήγηση του εκτελεστήριου εγγράφου ή άλλης άδειας από το Κράτος διαμονής.

5. Ο αρχηγός μιας προξενικής αρχής μπορεί να γίνει δεκτός προσωρινά στην άσκηση των καθηκόντων του από το Κράτος διαμονής προ της επιδόσεως του εκτελεστήριου εγγράφου ή άλλης άδειας. Σ' αυτή την περίπτωση, οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης θα τυγχάνουν εφαρμογής.

6. Ευθύς μόλις χορηγηθεί το εκτελεστήριο έγγραφο ή άλλη άδεια ή η συγκατάθεση για την προσωρινή άσκηση των προξενικών καθηκόντων, οι αρχές του κράτους διαμονής θα λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να μπορεί ο αρχηγός της προξενικής αρχής να ασκήσει τα καθήκοντά του.

Άρθρο 4.

Μόνον υπήκοος του κράτους αποστολής μπορεί να διορισθεί προξενικός λειτουργός, με τον όρο ότι δεν είναι μόνιμος κάτοικος του κράτους διαμονής.

Άρθρο 5.

1. Το κράτος αποστολής θα γνωστοποιεί εκ των προτέρω εγγράφως στο κράτος διαμονής το πλήρες όνομα, την εθνικότητα, το βαθμό και την τάξη καθενός που διορίζεται σε κάποια προξενική αρχή προξενικού λειτουργού.

2. Το κράτος αποστολής θα γνωστοποιεί επίσης προηγουμένως και εγγράφως στο κράτος διαμονής το πλήρες όνομα, την εθνικότητα και αρμοδιότητα ενός διοριζόμενου σε κάποια προξενική αρχή προξενικού υπαλλήλου.

Άρθρο 6.

Το κράτος διαμονής θα εκδίδει σε κάθε προξενικό λειτουργό έγγραφο αναφέρον ότι ασκεί προξενικά καθήκοντα στο έδαφος του Κράτους διαμονής.

Άρθρο 7.

1. Το κράτος διαμονής θα παρέχει στην προξενική αρχή κάθε διευκόλυνση για την άσκηση των προξενικών καθηκόντων και θα λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα μέλη της προξενικής αρχής να μπορούν να ασκούν τα επίσημα καθήκοντά τους και να απολαμβάνουν τα προβλεπόμενα από την παρούσα σύμβαση προνόμια και ασυλίες.

2. Το κράτος διαμονής θα μεταχειρίζεται τον προξενικό λειτουργό με τον προσήκοντα σεβασμό και θα λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα για την παρεμπόδιση κάθε προσβολής κατά του προσώπου του, της ελευθερίας ή αξιοπρέπειάς του.

Άρθρο 8.

1. Εάν ο αρχηγός μιας προξενικής αρχής για οποιαδήποτε αιτία δεν μπορεί να ασκήσει τα καθήκοντά του ή εάν η προξενική αρχή είναι προσωρινά κενή, το κράτος αποστολής μπορεί να ορίσει έναν προξενικό λειτουργό ανήκοντα στην ίδια προξενική αρχή ή σε άλλη προξενική αρχή του αποστέλλοντος Κράτους στο κράτος διαμονής ή ένα μέλος του διπλωματικού προσωπικού της διπλωματικής αποστολής του σ' αυτό το κράτος, για να ενεργεί προσωρινά σαν αρχηγός αυτής της προξενικής αρχής. Το πλήρες όνομα του προσώπου τούτου θα γνωστοποιείται προηγουμένως εγγράφως στο Υπουργείο Εξωτερικών του Κράτους διαμονής.

2. Ο προσωρινά ενεργών σαν αρχηγός μιας προξενικής αρχής θα δικαιούται να εκπληρώνει όλα τα καθήκοντα αρχηγού προξενικής αρχής και να απολαμβάνει όλα τα δικαιώματα, προνόμια και ασυλίες σαν αρχηγός προξενικής αρχής διορισθείς κατά το άρθρο 3.

3. Μέλος του διπλωματικού προσωπικού της διπλωματικής αποστολής, το οποίο ενεργεί προσωρινά σαν αρχηγός προξενικής αρχής, θα εξακολουθεί να απολαμβάνει τα προνόμια και ασυλίες, οι οποίες του παρεσχέθησαν δυνάμει της διπλωματικής του ιδιότητας.

Άρθρο 9.

Το κράτος αποστολής μπορεί σύμφωνα με τα άρθρα 3, 4 και 5, να αναθέσει σε ένα ή περισσότερα μέλη της διπλωματικής αποστολής του στο κράτος διαμονής την άσκηση προξενικών καθηκόντων. Μέλος της διπλωματικής αποστολής επιφορτισμένο με την άσκηση προξενικών καθηκόντων εξακολουθεί να απολαμβάνει τα προνόμια και ασυλίες που δικαιούται σαν μέλος της διπλωματικής αποστολής.

Άρθρο 10.

1. Το κράτος διαμονής μπορεί, ανά πάσα στιγμή και χωρίς να οφείλει να αιτιολογήσει την απόφασή του, να γνωστοποιήσει με τη διπλωματική οδό στο κράτος αποστολής ότι ένας προξενικός λειτουργός είναι ανεπιθύμητο πρόσωπο ή ότι ένας προξενικός υπάλληλος δεν είναι αποδεκτός. Σε τέτοια περίπτωση το κράτος αποστολής θα ανακαλέσει το πρόσωπο αυτό.

2. Εάν το κράτος αποστολής παραλείψει να εκτελέσει εντός προθεσμίας την υποχρέωση αυτή κατά την παράγραφο 1, το κράτος διαμονής μπορεί να αρνηθεί να εξακολουθεί να αναγνωρίζει το εν λόγω πρόσωπο σαν μέλος της προξενικής αρχής.

Άρθρο 11.

1. Το κράτος αποστολής μπορεί, στην έκταση που τούτο επιτρέπεται από το νόμο του κράτους διαμονής, να αποκτά, να νέμεται ή κατέχει υφ' οιανδήποτε άλλη μορφή κατοχής επιτρεπόμενη από το νόμο αυτού οικόπεδα, κτίρια ή τμήματα κτιρίων με το σκοπό παροχής στην Προξενική Αρχή της κατάλληλων χώρων ή κατοικίας για τα μέλη της Προξενικής Αρχής, τα οποία είναι υπήκοοι του κράτους αποστολής.

2. Το κράτος διαμονής θα παρέχει τη βοήθειά του στο κράτος αποστολής για την απόκτηση οικοπέδου, κτιρίων ή τμημάτων κτιρίων για τους στην παράγραφο 1 αναφερόμενους σκοπούς.

3. Το κράτος αποστολής δεν απαλλάσσεται από την υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τους νόμους και κανονισμούς περί οικοδομών, χωροταξίας και πολεοδομίας, οι οποίοι ισχύουν στην περιοχή όπου βρίσκονται τέτοια οικόπεδα, κτίρια ή τμήματα κτιρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Προνόμια και ασυλίες.

Άρθρο 12.

1. Ο θυρεός του αποστέλλοντος Κράτους με εγγραφή που προσδιορίζει την προξενική αρχή στη γλώσσα του Κράτους αυτού και σ' εκείνη του Κράτους διαμονής, μπορεί

να τοποθετείται στο κτίριο στο οποίο είναι εγκαταστημένη η προξενική αρχή, καθώς και στο κτίριο, όπου βρίσκεται η κατοικία του αρχηγού της προξενικής αρχής.

2. Η σημαία του κράτους αποστολής μπορεί να υψώνεται στο κτίριο στο οποίο είναι εγκατεστημένη η προξενική αρχή, στην κατοικία του αρχηγού της προξενικής αρχής καθώς επίσης και στα χρησιμοποιούμενα για επίσημες πράξεις μεταφορικά του μέσα.

3. Κατά την άσκηση των προβλεπόμενων στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου δικαιωμάτων, θα λαμβάνονται υπόψη οι νόμοι, κανονισμοί και συνήθειες του κράτους διαμονής.

'Αρθρο 13.

1. Οι προξενικοί χώροι και η κατοικία του αρχηγού της προξενικής αρχής θα είναι απαραβίαστοι. Οι αρχές του κράτους διαμονής δεν θα εισχωρούν μέσα στους εν λόγω χώρους ούτε και στην κατοικία του αρχηγού της προξενικής αρχής χωρίς τη συγκατάθεση του αρχηγού της προξενικής αρχής ή του αρχηγού της διπλωματικής αποστολής ή του υφ' ενός τούτων υποδειχθέντος προσώπου. Οι προξενικοί χώροι δεν θα χρησιμοποιούνται κατά τρόπο ασυμβίβαστο με την άσκηση των προξενικών αρμοδιοτήτων.

2. Το κράτος διαμονής έχει την ειδική υποχρέωση να λαμβάνει όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα για να προστατεύσει τους προξενικούς χώρους κατά εισβολής και βλάβης και να παρεμποδίσει οποιαδήποτε διατάραξη της ησυχίας της προξενικής αρχής ή μείωση της αξιοπρέπειάς της.

'Αρθρο 14.

Τα προξενικά αρχεία είναι απαραβίαστα κατά πάντα χρόνο και οπουδήποτε και αν βρίσκονται.

'Αρθρο 15.

1. Το κράτος διαμονής θα επιτρέπει και προστατεύει την ελευθερία επικοινωνίας εκ μέρους της προξενικής αρχής για όλους τους επίσημους σκοπούς. Η προξενική αρχή, επικοινωνώντας με την κυβέρνηση, τις διπλωματικές αποστολές και τις άλλες προξενικές αρχές του κράτους αποστολής, οπουδήποτε και αν βρίσκονται, μπορεί να χρησιμοποιεί όλα τα κατάλληλα μέσα, συμπεριλαμβανομένων των διπλωματικών ή προξενικών ταχυδρόμων και των κωδικοποιημένων ή κρυπτογραφημένων μηνυμάτων. Εν τούτοις, ο προξενικός σάκκος μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για την επικοινωνία της προξενικής αρχής με την κυβέρνηση, τη διπλωματική αποστολή και άλλες προξενικές αρχές του κράτους αποστολής μέσα στο κράτος διαμονής. Η προξενική αρχή δεν μπορεί να εγκαθιστά και χρησιμοποιεί ασύρματο πομπό παρά μόνο με τη συγκατάθεση του κράτους διαμονής.

2. Η επίσημη αλληλογραφία της προξενικής αρχής είναι απαραβίαστη.

3. Ο προξενικός σάκκος πρέπει να φέρει ευδιάκριτες εξωτερικές ενδείξεις του χαρακτήρα του και δεν μπορεί να περιέχει παρά μόνο επίσημη αλληλογραφία και έγγραφα ή αντικείμενα τα οποία προορίζονται αποκλειστικά για υπηρεσιακή χρήση.

4. Ο προξενικός σάκκος δεν μπορεί να ανοιχθεί ούτε να παρακρατηθεί. Εν τούτοις, εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους διαμονής έχουν σοβαρούς λόγους να πιστεύουν ότι ο σάκκος περιέχει αντικείμενα αλλά από τα αναφερόμενα παραπάνω, μπορεί να ζητήσουν να ανοιχεί ο σάκκος μπροστά τους από έναν εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο του αποστέλλοντος Κράτους. Εάν αυτό το αίτημα απορριφθεί, ο σάκκος θα επιστραφεί στον τόπο προελεύσεώς του.

3. Ο προξενικός ταχυδρόμος οφείλει να φέρει μαζί του επίσημο έγγραφο που να βεβαιώνει την ιδιότητά του και να καθορίζει τον αριθμό των απαρτιζόντων τον προξενικό σάκκο δεμάτων. Μόνον υπήκοος του κράτους αποστολής ο οποίος δεν είναι μόνιμος κάτοικος του κράτους διαμονής μπορεί να είναι προξενικός ταχυδρόμος. Κατά την άσκηση των καθηκόντων του ο προξενικός ταχυδρόμος θα προστατεύεται από το κράτος διαμονής. Θα απολαμβάνει το απαραβίαστο του προσώπου του, μη δυνάμενος ούτε να συλληφθεί ούτε να κρατηθεί ούτε να υποστεί οποιασδήποτε μορφής περιορισμό της προσωπικής του ελευθερίας.

6. Ο προξενικός σάκκος μπορεί να παραδοθεί στον κυβερνήτη πλοίου ή αεροσκάφους. Ο εν λόγω κυβερνήτης πρέπει να είναι εφοδιασμένος με επίσημο έγγραφο. που να αναγράφει τον αριθμό των δεμάτων τα οποία απαρτίζουν τον προξενικό σάκκο, αλλά δεν θα θεωρείται προξενικός ταχυδρόμος. Ενα μέλος της προξενικής αρχής μπορεί ελεύθερα να παραλάβει τον προξενικό σάκκο απευθείας από τον κυβερνήτη του πλοίου ή του αεροσκάφους ως επίσης και να τον παραδώσει σ' αυτόν κατά τον ίδιο τρόπο.

'Αρθρο 16.

1. Ο αρχηγός της προξενικής αρχής θα απολαμβάνει ποινική, αστική ή διοικητική ετεροδικία στο κράτος διαμονής. Θα απολαμβάνει το απαραβίαστο του προσώπου του και ως εκ τούτου δεν μπορεί να υποστεί οποιασδήποτε μορφής περιορισμό της ελευθερίας του.

2. Οι προξενικοί λειτουργοί, πλην του αρχηγού της προξενικής αρχής, καθώς και οι προξενικοί υπάλληλοι δεν υπόκεινται στην ποινική, αστική ή διοικητική δικαιοδοσία του κράτους διαμονής για πράξεις που τελέστηκαν κατά την άσκηση των προξενικών καθηκόντων τους. Δεν συλλαμβάνονται ούτε κρατούνται ούτε υφίστανται οποιασδήποτε μορφής περιορισμό της ελευθερίας τους για πράξεις που τελέστηκαν άλλως κατά την άσκηση των προξενικών καθηκόντων τους, εκτός της περιπτώσεως βαρέος αδικήματος για το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους του κράτους διαμονής, μπορεί να επιβληθεί ελάχιστη ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον πέντε ετών ή περισσότερο, σε εκτέλεση απόφασης μιας αρχής του κράτους τούτου αρμόδιας σε ποινικά θέματα.

Εκτός των παραπάνω περιπτώσεων, δεν μπορεί να φυλακισθούν ούτε να υποστούν οποιασδήποτε άλλης μορφής περιορισμό της προσωπικής τους ελευθερίας παρά μόνο σε εκτέλεση τελικής δικαστικής απόφασης.

3. Σε περίπτωση ποινικής δίωξης, σύλληψης, κράτησης ή οποιασδήποτε άλλης μορφής περιορισμού της προσωπικής ελευθερίας οποιουδήποτε μέλους της προξενικής αρχής, οι αρμόδιες αρχές του κράτους διαμονής θα ειδοποιούν περί τούτου χωρίς καθυστέρηση τον αρχηγό της προξενικής αρχής.

4. Εάν κινηθεί ποινική διαδικασία εναντίον μέλους της προξενικής αρχής, αυτή πρέπει να διεξαχθεί γρήγορα και κατά τρόπο που να παρενοχλεί το ολιγότερο δυνατό την άσκηση των καθηκόντων του μέσα στην προξενική αρχή.

5. Εν τούτοις, οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δεν θα εφαρμόζονται εφόσον πρόκειται περί :

α) Οποιασδήποτε εμπράγματης αγωγής που αφορά ιδιωτική ακίνητη περιουσία κείμενη στο έδαφος του κράτους διαμονής, εκτός εάν ο αρχηγός της προξενικής αρχής κατέχει τέτοια περιουσία για λογαριασμό του κράτους αποστολής και για τους σκοπούς της προξενικής αρχής.

β) Οποιασδήποτε αγωγής που αφορά κληρονομία, στην οποία ο αρχηγός της προξενικής αρχής εμφανίζεται σαν εκτελεστής διαθήκης, κληρονόμος ή κληροδόχος ιδίω ονόματι και όχι εν ονόματι του Κράτους αποστολής.

γ) Οποιασδήποτε αγωγής που αφορά οποιανδήποτε επαγγελματική ή εμπορική δραστηριότητα, στην οποία ο αρχηγός της προξενικής αρχής δεσμεύεται εκτός των επίσημων καθηκόντων του εντός του κράτους διαμονής.

6. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση αστικής αγωγής :

α) Που απορρέει από σύμβαση συναφθείσα από μέλος της προξενικής αρχής, το οποίο δεν συνεβλήθη ρητά ή σιωπηρά, σαν αντιπρόσωπος του κράτους αποστολής.

β Που εγέρθηκε από τρίτο για ζημιά που προκύπτει από ατύχημα προκληθέν από αυτοκίνητο, πλοίο ή αεροσκάφος στο κράτος διαμονής.

'Αρθρο 17.

1. Τα μέλη της προξενικής αρχής μπορούν να κληθούν να καταθέσουν σαν μάρτυρες σε δικαστήριο ή σε διοικητική διαδικασία. Εάν ο προξενικός λειτουργός αρνείται να καταθέσει σαν μάρτυρας, κανένα καταναγκαστικό μέτρο είναι δυνατόν να ληφθεί εναντίον του. Οι υπάλληλοι της προξενικής αρχής δεν υποχρεούνται να αρνηθούν να καταθέσουν σαν μάρτυρες, πλην των στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου αναφερόμενων περιπτώσεων.

2. Η αρχή του κράτους διαμονής, η οποία ζητεί την μαρτυρική κατάθεση των μελών της προξενικής αρχής, λαμβάνει όλα τα μέτρα προς αποφυγή ανάμιξης στην άσκηση των καθηκόντων της προξενικής αρχής και παρεμπόδισης της άσκησης των καθηκόντων αυτών. 'Οταν τούτο είναι δυνατόν, η μαρτυρική κατάθεση θα δίδεται στο χώρο της προξενικής αρχής ή στην κατοικία του μέλους της προξενικής αρχής ή εγγράφως.

3. Τα μέλη της προξενικής αρχής δεν υποχρεούνται να καταθέσουν σαν μάρτυρες σε θέματα που έχουν σχέση με την άσκηση των καθηκόντων τους ή να προσκομίσουν οποιοδήποτε επίσημο έγγραφο και επίσημη αλληλογραφία. 'Εχουν επίσης το δικαίωμα να αρνηθούν να καταθέσουν σαν πραγματογνώμονες επί του δικαίου του αποστέλλοντος κράτους, την ερμηνεία και εφαρμογή του.

'Αρθρο 18.

1. Το αποστέλλον κράτος μπορεί να παραιτηθεί καθ' ό,τι αφορά ένα μέλος της προξενικής αρχής από οποιοδήποτε από τα προνόμια και τις ασυλίες που προβλέπονται στα άρθρα 16 και 17.

2. Η παραίτηση αυτή πρέπει εν πάση περιπτώσει να είναι ρητή, εκτός της στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου αναφερόμενης περιπτώσεως και να ανακοινώνεται στο κράτος διαμονής εγγράφως.

3. Η έγερση αγωγής από τον προξενικό λειτουργό ή τον προξενικό υπάλληλο για υπόθεση για την οποία ούτος θα εκαλύπτετο από την ετεροδικία, σύμφωνα με το άρθρο 16, δεν του δίδει το δικαίωμα να επικαλεσθεί την ετεροδικία αυτή έναντι κάθε ανταγωγής άμεσα συνδεόμενης με την κύρια αγωγή.

4. Η παραίτηση από την ετεροδικία για αστική ή διοικητική δίκη δεν θεωρείται ότι συνεπάγεται την παραίτηση από την ασυλία ως προς τα μέτρα εκτελέσεως, τα οποία απορρέουν εκ της δικαστικής αποφάσεως. Καθ' όσον αφορά τέτοια μέτρα, μία χωριστή παραίτηση είναι αναγκαία.

'Αρθρο 19.

Το κράτος διαμονής απαλλάσσει τα μέλη της προξενικής αρχής από κάθε προσωπική υπηρεσία, κάθε υπηρεσία δημόσιου συμφέροντος υπό οποιανδήποτε μορφή και στρατιωτικών υποχρεώσεων όπως οι συνδεόμενες με την επίταξη, τις στρατιωτικές συνεισφορές και στράτευση.

'Αρθρο 20.

Τα μέλη της προξενικής αρχής θα απαλλάσσονται από κάθε υποχρέωση που προβλέπεται από τους νόμους και κανονισμούς του κράτους διαμονής σε θέματα καταγραφής αλλοδαπών, αδειών παραμονής και άλλων διαδικασιών σχετικών με την παραμονή αλλοδαπών.

'Αρθρο 21.

1. Το κράτος αποστολής απαλλάσσεται εντός του κράτους διαμονής όλων των φόρων, οικονομικών βαρών και τελών προκειμένου περί :

α) οικοπέδων, κτιρίων ή τμημάτων κτιρίων χρησιμοποιούμενων για προξενικούς σκοπούς ή ως κατοικία του αρχηγού της προξενικής αρχής, εφόσον οι εν λόγω χώροι ανήκουν κατά κυριότητα στο αποστέλλον κράτος ή εμισθώθησαν εν ονόματι αυτού.

β) Δικαιοπραξιών ή εγγράφων τα οποία έχουν σχέση με την απόκτηση της στην παράγραφο 1 εδάφιο α, αναφερόμενης ακίνητης περιουσίας.

γ) Της εκτέλεσης των προξενικών καθηκόντων, συμπεριλαμβανόμενων των τελών, τα οποία εισπράττονται για προξενικές υπηρεσίες.

2. Στην παράγραφο 1, εδάφια α και β του παρόντος άρθρου αναφερόμενη φορολογική απαλλαγή δεν αφορά φόρους, οικονομικά βάρη και τέλη, εάν, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους διαμονής, οι οικονομικές αυτές εισφορές βαρύνουν το πρόσωπο το οποίο συνεβλήθη μετά του κράτους αποστολής ή το πρόσωπο που ενήργησε επ' ονόματί του.

3. Το αποστέλλον κράτος απαλλάσσεται στο κράτος διαμονής από όλους του φόρους, οικονομικά βάρη και τέλη που επιβάλλονται στην κινητή περιουσία η οποία ανήκει κατά κυριότητα, κατέχεται ή χρησιμοποιείται από το κράτος αποστολής αποκλειστικά για προξενικούς σκοπούς. 'Εν τούτοις, η εν λόγω απαλλαγή δεν εφαρμόζεται σε φόρους, οικονομικά βάρη και τέλη, τα οποία συμπεριλαμβάνονται στην τιμή των εμπορευμάτων και των υπηρεσιών.

4. Η στο άρθρο αυτό προβλεπόμενη απαλλαγή δεν εφαρμόζεται σε φόρους, οικονομικά βάρη και τέλη για παρασχεθείσες υπηρεσίες.

'Αρθρο 22.

1. Τα μέλη της προξενικής αρχής απαλλάσσονται στο Κράτος διαμονής από τους εισπραττόμενους από το κράτος αυτό φόρους και οικονομικές εισφορές από τις λαμβανόμενες αποδοχές για την εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων.

2. Το μέλος της προξενικής αρχής απαλλάσσεται στο κράτος διαμονής από όλους του λοιπούς εθνικούς, περιφερειακούς και τοπικούς φόρους και τέλη.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εφαρμόζονται προκειμένου περί :

α) Των συμπεριλαμβανόμενων στην τιμή των εμπορευμάτων και υπηρεσιών έμμεσων φόρων.

β) Των οικονομικών βαρών και τελών των επιβαλλόμενων σε ιδιωτική ακίνητη περιουσία που κείται στο κράτος διαμονής, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 21.

γ) Φόρων και οικονομικών βαρών επιβαλλόμενων σε ακίνητα ή κληρονομική διαδοχή ή φόρων και οικονομικών βαρών εισπραττόμενων από το κράτος διαμονής από τη μεταβίβαση περιουσίας, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 23.

δ) Φόρων και οικονομικών βαρών επιβαλλόμενων σε ιδιωτικά εισοδήματα, η πηγή των οποίων βρίσκεται στο κράτος διαμονής.

ε) Των δικαστικών τελών ή τελών μεταγραφής ή υποθήκης και των διοικητικών τελών και ενσήμων με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 21.

στ) Οικονομικών εισφορών εισπραττόμενων από παρασχεθείσες υπηρεσίες.

'Αρθρο 23.

1. Εάν μέλος της προξενικής αρχής αποβιώσει και καταλείψει κινητή περιουσία στο κράτος διαμονής, κανένας φόρος επί της μεταβιβάσεως αιτία θανάτου ή φόρος κληρονομίας ή φόρος επί δικαιοπραξιών επί περιουσίας θα επιβληθεί από το κράτος διαμονής, εν σχέσει προς αυτή την περιουσία εφόσον η παρουσία της εν λόγω περιουσίας στο κράτος αυτό οφείλετο αποκλειστικά στην περιουσία του αποθανόντος ως μέλους της προξενικής αρχής.

2. Το κράτος διαμονής θα επιτρέπει την εξαγωγή της στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αναφερόμενης κινητής περιουσίας, εξαιρέσει της κτηθείσας στο κράτος δια-

μονής και της οποίας η εξαγωγή απαγορευόταν κατά το χρόνο θανάτου του κληρονομουμένου.

'Αρθρο 24.

1. Σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις τις οποίες ήθελε καθιερώσει, το κράτος διαμονής θα επιτρέπει την εισαγωγή και θα παρέχει απαλλαγή από κάθε δασμό, τέλος και άλλη συναφή οικονομική εισφορά, πλην των εισπραττόμενων ένεκα αποθηκεύσεως, μεταφορών και παρόμοιων υπηρεσιών, για:

α) Αντικείμενα προοριζόμενα για επίσημη χρήση της προξενικής αρχής.

β) Αντικείμενα προοριζόμενα για την προσωπική χρήση του προξενικού λειτουργού, συμπεριλαμβανόμενων και των αντικειμένων τα οποία προορίζονται για την εγκατάστασή του. Τα προοριζόμενα για κατανάλωση αντικείμενα δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις αναγκαίες ποσότητες για άμμεση χρήση από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

2. Οι προξενικοί υπάλληλοι θα απολαμβάνουν τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου προνόμια και απαλλαγές προκειμένου περί εισαχθέντων κατά το χρόνο της πρώτης εγκαταστάσεως αντικειμένων.

3. Οι συνοδεύουσες τους προξενικούς λειτουργούς προσωπικές αποσκευές θα απαλλάσσονται του ελέγχου. Μπορούν να ελεγχθούν μόνον εάν υφίστανται σοβαροί λόγοι υποψίας ότι περιέχουν αντικείμενα άλλα από τα στο εδάφιο β, της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου αναφερόμενα ή αντικείμενα των οποίων η εισαγωγή ή εξαγωγή απαγορεύεται από τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις του κράτους διαμονής ή υπόκεινται στις περί καθάρσεως διατάξεις αυτού. Ο έλεγχος αυτός θα διεξαχθεί παρουσία του προξενικού λειτουργού ή μέλους της οικογένειας του ενδιαφερομένου.

'Αρθρο 25.

'Ολα τα απολαύοντα, δυνάμει της συμβάσεως αυτής, προνομίων και ασυλιών πρόσωπα έχουν, με την επιφύλαξη των ειρημένων προνομίων και ασυλιών, την υποχρέωση να σέβονται τους νόμους και κανονισμούς του κράτους διαμονής, συμπεριλαμβανόμενων των κανόνων των αφορώντων στον έλεγχον της κυκλοφορίας και την ασφάλιση κατα των κινδύνων τρίτου, οι οποίοι προκύπτουν από τη χρήση οιουδήποτε οχήματος, πλοίου ή αεροσκάφους. Επίσης έχουν καθήκοντα να μη αναμειγνύωνται στις εσωτερικές υποθέσεις του κράτους διαμονής.

'Αρθρο 26.

Με την επιφύλαξη των νόμων και κανονισμών του κράτους διαμονής των σχετικών με περιοχές εντός των οποίων η είσοδος είναι απαγορευμένη ή περιορισμένη για λόγους εθνικής ασφάλειας, το μέλος της προξενικής αρχής θα μπορεί να ταξιδεύει ελεύθερα στο έδαφος του κράτους διαμονής.

'Αρθρο 27.

Προξενικοί υπάλληλοι, οι οποίοι είναι υπήκοοι ή μόνιμοι κάτοικοι του Κράτους διαμονής, δεν θα απολαύουν των ασυλιών και προνομίων τα οποία προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση με την εξαίρεση της παραγράφου 3 του άρθρου 17.

'Αρθρο 28.

Μέλη της οικογένειας των προξενικών λειτουργών και των προξενικών υπαλλήλων τα οποία συγκατοικούν με αυτούς θα απολαύουν των ασυλιών και προνομίων τα οποία προβλέπονται στα άρθρα 16 παράγρ. 3, 17 παράγρ. 3, 19 20, 22 παράγρ. 2, 23, 24 και 26 της παρούσας Σύμβασης, με την προϋπόθεση ότι δεν είναι υπήκοοι ή μόνιμοι κάτοικοι του Κράτους διαμονής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
Προξενικά καθήκοντα

'Αρθρο 29.

1. Ο προξενικός λειτουργός δικαιούται να ασκεί τα καθοριζόμενα στο κεφάλαιο αυτό καθήκοντα εντός των ορίων της προξενικής του περιφέρειας. Μπορεί να ασκεί και άλλα προξενικά καθήκοντα, εφόσον αυτά δεν αντιτίθενται στους νόμους και κανονισμούς του Κράτους διαμονής.

Ο Προξενικός λειτουργός δικαιούται να πρστατεύει τα δικαιώματα και τα συμφέροντα του αποστέλλοντος Κράτους και των υπηκόων αυτού, είτε είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα.

2. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, ο προξενικός λειτουργός δικαιούται να απευθύνεται εγγράφως και προφορικώς στις αρμόδιες εγχώριες αρχές της προξενικής του περιφέρειας, καθώς και στις αρμόδιες κεντρικές αρχές του αποστέλλοντος Κράτους, στην έκταση κατα την οποία τούτο επιτρέπεται από τους νόμους, κανονισμούς και τα έθιμα του Κράτους αυτού.

3. Ο προξενικός λειτουργός μπορεί να δικαιούται, κατόπιν συναινέσεως του αποστέλλοντος Κράτους, να ασκεί προξενικά καθήκοντα και εκτός της προξενικής του περιφέρειας.

'Αρθρο 30.

Ο Προξενικός λειτουργός θα προωθεί την ανάπτυξη των οικονομικών, εμπορικών, μορφωτικών, επιστημονικών και τουριστικών επαφών μεταξύ των δύο Συμβαλλόμενων Μερών και θα συμβάλλει στην μεταξύ αυτών ενίσχυση των φιλικών σχέσεων.

'Αρθρο 31.

Ο προξενικός λειτουργός δικαιούται :

α) Να τηρεί μητρώο των υπηκόων του αποστέλλοντος Κράτους.

β) Να δέχεται αιτήσεις και δηλώσεις σχετικές με την ιθαγένεια υπηκόων του αποστέλλοντος Κράτους και να εκδίδει τα σχετικά έγγραφα.

γ) Σύμφωνα προς τους νόμους του αποστέλλοντος Κράτους, να δέχεται δηλώσεις περί της τελέσεως γάμου, με την προϋπόθεση ότι και τα δύο πρόσωπα είναι υπήκοοι του αποστέλλοντος Κράτους.

δ) Να δέχεται δηλώσεις σχετικές με την οικογενειακή κατάσταση ως και άλλες δηλώσεις υπηκόων του αποστέλλοντος Κράτους, σύμφωνα προς τους νόμους και κανονισμούς του αποστέλλοντος Κράτους.

ε) Να καταχωρίζει τη γέννηση ή το θάνατο υπηκόων του αποστέλλοντος Κράτους.

στ) Να συντάσσει και να επικυρώνει δικαιοπραξίες συναπτόμενες μεταξύ υπηκόων του αποστέλλοντος Κράτους υπό τον όρο ότι οι δικαιοπραξίες αυτές δεν αναφέρονται στην κτήση, μεταβίβαση ή απώλεια εμπράγματων δικαιωμάτων επί ακινήτου περιουσίας εντός του Κράτους διαμονής.

ζ) Να συντάσσει και να επικυρώνει δικαιοπραξίες, ασχέτως της υπηκοότητας των μερών, εφόσον οι δικαιοπραξίες αυτές αναφέρονται σε περιουσία ή δικαιώματα υφιστάμενα στο αποστέλλον Κράτος, υπό τον όρον ότι θα έχουν ισχύ μόνον εντός του Κράτους αυτού.

η) Να συντάσσει, βεβαιώνει, πιστοποιεί, επικυρώνει ή κατ' άλλο τρόπο να καθιστά έγκυρα πράξεις και έγγραφα νομικής φύσεως τα οποία ζητούνται από υπηκόους του αποστέλλοντος Κράτους σύμφωνα με τους νόμους και κανονισμούς του αποστέλλοντος Κράτους και υπό τον όρο ότι τούτο δεν είναι αντίθετο προς τους νόμους και κανονισμούς του Κράτους διαμονής.

θ) Να συντάσσει ή να επικυρώνει και να φυλάσσει διαθήκες των υπηκόων του αποστέλλοντος Κράτους.

ι) Να μεταφράζει πράξεις και έγγραφα νομικής φύσεως και να βεβαιώνει την ακριβή μετάφρασή τους, καθώς επίσης να επικυρώνει έγγραφα.

κ) Να εκδίδει πιστοποιητικά προελεύσεως των εμπορευμάτων.

2. Ο προξενικός λειτουργός θα πληροφορεί τις αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής περί των δικαιοπραξιών οι οποίες έγιναν συμφώνως προς τα γράμματα γ) και ε) της παραγράφου αυτής, εάν τούτο απαιτείται από τους νόμους και κανονισμούς του Κράτους αυτού.

Άρθρο 32.

Πράξεις και έγγραφα νομικής φύσεως, εκδιδόμενα, μεταφραζόμενα ή επικυρούμενα από προξενικό λειτουργό σύμφωνα με το άρθρο 31, θα έχουν την αυτή νομική και αποδεικτική ισχύ στο Κράτος διαμονής όπως τα έγγραφα τα οποία εκδίδονται, μεταφράζονται ή επικυρώνονται από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής, υπό τον όρον ότι εξεδόθησαν κατά τρόπο μη αντιβαίνοντα στους νόμους και κανονισμούς του Κράτους διαμονής.

Άρθρο 33.

1. Ο προξενικός λειτουργός δικαιούται να εκδίδει, να παρατείνει, να τροποποιεί και να αναχαλεί την ισχύ των ταξιδιωτικών εγγράφων των υπηκόων του αποστέλλοντος Κράτους, σύμφωνα με τους νόμους και τους κανονισμούς του αποστέλλοντος Κράτους.

2. Δικαιούται επίσης να εκδίδει, να παρατείνει και να αναχαλεί τις θεωρήσεις σε πρόσωπα που επιθυμούν να ταξιδέψουν στο αποστέλλον Κράτος.

Άρθρο 34.

Ο προξενικός λειτουργός έχει το δικαίωμα να δέχεται πρός φύλαξη έγγραφα, χρηματικά ποσά, αντικείμενα αξίας και κινητή περιουσία ανήκοντα ή προοριζόμενα για υπηκόους του αποστέλλοντος Κράτους. Τέτοια φυλασσόμενα αντικείμενα μπορούν να εξαχθούν από το Κράτος διαμονής μόνο σύμφωνα με τους νόμους και κανονισμούς του Κράτους τούτου.

Άρθρο 35.

1. Οι Αρχές του Κράτους διαμονής θα γνωστοποιούν στην αρμόδια προξενική αρχή, όταν έχουν γνώση περί αυτών, τις περιπτώσεις στις οποίες πρέπει να διορισθεί κηδεμώνας, ή επίτροπος για υπήκοο του αποστέλλοντος Κράτους.

2. Σε περίπτωση ανάγκης, ο προξενικός λειτουργός μπορεί να προτείνει στο δικαστήριο ή άλλη αρμόδια Αρχή του Κράτους διαμονής κηδεμόνα ή επίτροπο υπήκοο του αποστέλλοντος Κράτους, ή για την προστασία της περιουσίας του υπηκόου αυτού, εάν η περιουσία αυτή παρέμεινε απροστάτευτη.

Άρθρο 36

1. Σε περίπτωση θανάτου εντός του Κράτους διαμονής ενός υπηκόου του αποστέλλοντος κράτους, οι αρμόδιες αρχές του κράτους διαμονής ειδοποιούν χωρίς καθυστέρηση τον αρμόδιο προξενικό λειτουργό.

2. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους διαμονής μάθουν ότι υπάρχει κληρονομία καταληφθείσα από υπήκοο του αποστέλλοντος κράτους ο οποίος απέθανε ή κληρονομία καταληφθείσα από πρόσωπο οποιασδήποτε εθνικότητας, το οποίο απέθανε στο κράτο τούτο και της οποίας κληρονομίας δικαιούχος μπορεί να είναι υπήκοος του αποστέλλοντος Κράτους, αυτές και πάλι ειδοποιούν τον αρμόδιο προξενικό λειτουργό.

3. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 και υπό τον όρο ότι η κληρονομία ευρίσκεται στο έδαφος του κράτους διαμονής, οι αρμόδιες αρχές του κράτους τούτου λαμβάνουν μέτρα για την προστασία της ,κληρονομίας σύμφωνα με τους νόμους του κράτους διαμονής και διαβιβάζουν στον αρμόδιο προξενικό λειτουργό αντίγραφο της διαθήκης εάν εγένετο τοιαύτη, καθώς και όλες τις υπάρχουσες πληροφορίες αναφορικά με τους κληρονόμους, το περιεχόμενο και την αξία της κληρονομίας και γνωστοποιούν σαυτόν την ημερομηνία ενάρξεως διαδικασίας όσον αφορά την κληρονομία.

4. Ο προξενικός λειτουργός δικαιούται ,σύμφωνα με τους νόμους και κανονισμούς του κράτους διαμονής ,να αντιπροσωπεύει, αμέσως ή διά πληρεξουσίου, τα συμφέροντα υπηκόου του αποστέλλοντος κράτους, ο οποίος έχει αξίωση επί της κληρονομίας η οποία ευρίσκεται στο κράτος διαμονής και ο οποίος δεν κατοικεί στο κράτος τούτο.

5. Ο προξενικός λειτουργός δικαιούται, επ' ονόματι υπηκόου τινός του αποστέλλοντος κράτους ο οποίος δεν κατοικεί στο κράτος διαμονής, να λαμβάνει χρήματα ή άλλα περιουσιακά στοιχεία τα οποία ίσως δικαιούται ο εν λόγω υπήκοος ένεκα θανάτου οιουδήποτε προσώπου, συμπεριλαμβανόμενων πληρωμών που έγιναν σύμφωνα με την νομοθεσία περί εργατικών αποζημιώσεων, εντός ενός πλαισίου προγράμματος για παροχή συντάξεων και κοινωνικής ασφαλίσεως και των εισπράξεων εκ τοιούτων ασφαλιστηρίων.

6. Κινητή περιουσία και χρηματικά ποσά προερχόμενα από την ρευστοποίηση κληρονομίας που ανήκει σε υπήκοο του αποστέλλοντος κράτους μπορεί να παραδοθεί στον αρμόδιο προξενικό λειτουργό, υπό τον όρο ότι οι αξιώσεις των δανειστών έχουν ικανοποιηθεί ή έχει δοθεί εγγύηση γι' αυτούς και ότι οι φόροι και οι επιβαρύνσεις ως προς την κληρονομία έχουν εξοφληθεί.

7. Ο προξενικός λειτουργός δικαιούται να συνεργάζεται με τις αρμόδιες αρχές του κράτους διαμονής για την προστασία της κληρονομίας σύμφωνα με το άρθρο αυτό.

Άρθρο 37.

1. Εάν υπήκοος του αποστέλλοντος κράτους που δεν κατοικεί στο Κράτος διαμονής αποβιώσει κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο έδαφος του κράτους τούτου, τα κινητά του παραδίδονται άνευ άλλης περαιτέρω διαδικασίας στον προξενικό λειτουργό του αποστέλλοντος κράτους υπό τον όρον ότι οι αξιώσεις των δανειστών του αποβιώσαντος εντός του κράτους διαμονής έχουν ικανοποιηθεί ή έχει δοθεί εγγύηση γι' αυτές.

2. Η προξενική αρχή συμμορφούται με τους νόμους και κανονισμούς του κράτους όσον αφορά την εξαγωγή αγαθών και την μεταφορά χρηματικών ποσών, που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού και στην παράγραφο 6 του άρθρου 36.

Άρθρο 38.

Ο προξενικός λειτουργός δικαιούται να εκπροσωπεί σύμφωνα με τους νόμους και τους κανονισμούς του κράτους διαμονής, υπηκόους του αποστέλλοντος κράτους ενώπιον των αρχών του κράτους διαμονής, εάν αυτοί αδυνατούν, είτε λόγω απουσίας ή γι' άλλους σοβαρούς λόγους, να προστατεύουν τα δικαιώματα και τα συμφέροντά τους. Η αντιπροσωπευση θα συνεχίζεται μέχρις ότου το αντιπροσωπευόμενο πρόσωπο διορίσει πληρεξουσιό του ή αναλάβει το ίδιο την προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων του.

Άρθρο 39.

Ο προξενικός λειτουργός δικαιούται να συναντά και να επικοινωνεί με κάθε υπήκοο του αποστέλλοντος Κράτους, να του παρέχει κάθε απαραίτητη βοήθεια και συμβουλή και εάν χρειασθεί, να λαμβάνει μέτρα για να εξασφαλίζει σαυτόν νομική συνδρομή.

Το κράτος διαμονής κατ' ουδένα τρόπο περιορίζει το δικαίωμα υπηκόου του αποστέλλοντος Κράτους να επικοινωνεί ή να επισκέπτεται την προξενική του αρχή.

Άρθρο 40.

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους διαμονής πληροφορούν χωρίς καθυστέρηση τον αρμόδιο προξενικό λειτουργό περί της συλλήψεως, της κρατήσεως ή του καθ' οιονδήποτε τρόπο περιορισμού της προσωπικής ελευθερίας υπηκόου του αποστέλλοντος κράτους.

2. Ο προξενικός λειτουργός δικαιούται να επισκέπτεται όσον το δυνατό νωρίτερα και να επικοινωνεί με υπήκοο του αποστέλλοντος Κράτους, ο οποίος εστερήθη της προσωπικής του ελευθερίας ή του οποίου η προσωπική ελευθερία έχει περιορισθεί.

Οι αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής διαβιβάζουν επίσης χωρίς καθυστέρηση στον προξενικό λειτουργό κάθε μήνυμα του υπηκόου του αποστέλλοντος κράτους ο οποί-

ος εστερήθη της προσωπικής του ελευθερίας ή του οποίου η προσωπική ελευθερία έχει καθ' οιονδήποτε τρόπο περιορισθεί.

3. Ο προξενικός λειτουργός πληροφορείται αμέσως, μετά από αιτησή του, το λόγο για τη σύλληψη, κράτηση ή οιονδήποτε περιορισμό της προσωπικής ελευθερίας υπηκόου του αποστέλλοντος κράτους.

4. Τα στις παραγράφους 2 και 3 δικαιώματα του προξενικού λειτουργού ασκούνται σύμφωνα με τους νόμους και τους κανονισμούς του κράτους διαμονής, υπό τον όρο ότι αυτοί δεν παραβιάζουν τα δικαιώματα αυτά.

'Αρθρο 41.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους διαμονής πληροφορούν χωρίς καθυστέρηση τον προξενικό λειτουργό για όλα τα σοβαρά τροχαία ατυχήματα τα οποία συμβαίνουν σε υπηκόους του αποστέλλοντος κράτους.

'Αρθρο 42.

1. Ο προξενικός λειτουργός δικαιούται να παρέχει κάθε αρωγή και βοήθεια σε πλοίο του αποστέλλοντος Κράτους εντός των λιμένων, των χωρικών ή εσωτερικών υδάτων του κράτους διαμονής καθώς και στο πλήρωμα αυτού.

2. Ο προξενικός λειτουργός μπορεί να ζητά τη βοήθεια των αρμόδιων αρχών του κράτους διαμονής για κάθε ζήτημα που αφορά την άσκηση των καθηκόντων αυτού όσον αφορά πλοίο του αποστέλλοντος κράτους ή μέλη του πληρώματος τοιούτου πλοίου.

3. Ο προξενικός λειτουργός μπορεί να ανέρχεται στο πλοίο ευθύς αμέσως μετά την ελευθεροκοινωνίαν του. Τα μέλη του πληρώματος μπορούν να έλθουν αμέσως σε επαφή μετά του προξενικού λειτουργού.

4. Ο προξενικός λειτουργός δικαιούται :

α) Μη θιγομένων των δικαιωμάτων των αρχών του κράτους διαμονής, να ερευνά κάθε συμβάν το οποίο έλαβε χώρα πάνω στο πλοίο, να ανακρίνει οιοδήποτε μέλος του πληρώματος, να εξετάζει τα έγγραφα του πλοίου, να δέχεται δηλώσεις οι οποίες αφορούν το δρομολόγιο και τον προορισμό του πλοίου και γενικά να διευκολύνει την είσοδο, παραμονή και την έξοδο αυτού από το λιμένα.

β) Μη θιγομένων των δικαιωμάτων των αρχών του κράτους διαμονής, να διευθετεί τις διαφορές μεταξύ του πλοιάρχου και οιουδήποτε μέλους του πληρώματος, συμπεριλαμβανόμενων και των διαφορών περί μισθών και συμβάσεων εργασίας, στην έκταση που το επιτρέπει η νομοθεσία του αποστέλλοντος κράτους.

γ) Να λαμβάνει μέτρα για την ιατρική περίθαλψη ή για τον επαναπατρισμό κάθε μέλους του πληρώματος του πλοίου.

δ) Να δέχεται, να συντάσσει ή να επικυρώνει κάθε δήλωση ή άλλο έγγραφο προβλεπόμενο από το αποστέλλον κράτος για τα πλοία.

'Αρθρο 43.

1. Σε περίπτωση κατά την οποία οι αρμόδιες αρχές του κράτους διαμονής προτίθενται να λάβουν καταναγκαστικά μέτρα ή να ενεργήσουν επίσημη ανάκριση σε πλοίο του αποστέλλοντος κράτους, ειδοποιούν περί αυτού τον αρμόδιο προξενικό λειτουργό μέσω των αρμόδιων αρχών του κράτους διαμονής. Πλήν της περιπτώσεως που είναι αδύνατο να γίνει τούτο λόγω της επείγουσας φύσεως της υποθέσεως, η ειδοποίηση αυτή πρέπει να περιέρχεται σ'αυτόν εγκαίρως ώστε να μπορεί ο προξενικός λειτουργός ή ο αντιπρόσωπός του να παρίσταται. Εάν ο προξενικός λειτουργός ή ο αντιπρόσωπός του δεν παρέστη, οι αρμόδιες αρχές του κράτους διανομής παρέχουν σ' αυτόν, μετά από αίτησή του, όλες τις πληροφορίες περί του ό,τι συνέβη.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 είναι εξ ίσου εφαρμοστέες και σε κάθε περίπτωση κατά την οποία οι αρμόδιες λιμενικές αρχές προτίθενται να ανακρίνουν στην ξηρά μέλη του πληρώματος.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν είναι παρά ταύτα εφαρμοστέες σε θέματα τελωνείου, μεταναστεύσεως ή δημόσιας υγείας ούτε σε πράξεις που πραγματοποιούνται με αίτηση ή συναίνεση του πλοιάρχου του πλοίου.

'Αρθρο 44.

1. Εαν πλοίο του αποστέλλοντος κράτους ναυαγήσει, εξοκείλει ή προσαράξει στην ξηρά ή υποστεί κάθε άλλη αβαρία εντός του κράτους διαμονής ή εαν κάθε αντικείμενο αποτελούν τμήμα του φορτίου ναυαγήσαντος πλοίου του αποστέλλοντος κράτους, του κράτους διαμονής ή τρίτου κράτους και το οποίο ανήκει κατά κυριότητα σε υπήκοο του αποστέλλοντος κράτους ευρεθεί στις ακτές ή στα εσωτερικά ή χωρικά ύδατα του κράτους διαμονής ως αντικείμενο το οποίο προσάραξε στην ξηρά ή εάν εκφορτωθεί σε λιμένα του κράτους τούτου, οι αρμόδιες αρχές του κράτους διαμονής ειδοποιούν σχετικά όσο το δυνατό νωρίτερα τον αρμόδιο προξενικό λειτουργό.

Πληροφορούν επίσης αυτόν για τα ήδη ληφθέντα μέτρα για τη διάσωση των ανθρώπινων ζωών επί του πλοίου, του πλοίου, του φορτίου και άλλων περιουσιακών στοιχείων επί του πλοίου και αντικειμένων τα οποία ανήκουν στο πλοίο ή αποτελούντα μέρος του φορτίου του, τα οποία αποχωρίσθηκαν από το πλοίο.

2. Ο προξενικός λειτουργός μπορεί να παρέχει κάθε συνδρομή στο πλοίο, στους επιβάτες και στα μέλη του πληρώματός του. Προς το σκοπό αυτό, μπορεί να ζητεί τη βοήθεια των αρμοδίων αρχών του κράτους της διαμονής. Μπορεί να λαμβάνει τα μέτρα τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου καθώς καιμέτρα για, την επισκευή του πλοίου ή μπορεί να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές του κράτους διαμονής να λάβουν ή να συνεχίσουν να λαμβάνουν τέτοια μέτρα.

3. Οσάκις το πλοίο ή κάθε αντικείμενο ανήκον σ' αυτό ευρεθεί στις ακτές του κράτους διαμονής ή κοντά σ' αυτές ή καταφθάσει σε λιμένα του κράτους τούτου και ούτε ο πλοίαρχος του πλοίου ούτε ο πλοιοκτήτης ούτε ο πράκτορας αυτού ή οι ασφαλιστές είναι σε θέση να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για τη διαφύλαξη ή τη διάθεση του πλοίου ή αντικειμένου, ο προξενικός λειτουργός θεωρείται εξουσιοδοτημένος εκ μέρους του πλοιοκτήτη να λάβει τα μέτρα τα οποία και ο ίδιος ο πλοιοκτήτης θα ελάμβανε προς το σκοπό αυτόν.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται επίσης και σε κάθε αντικείμενο που αποτελεί τμήμα του φορτίου του πλοίου που ανήκει κατά κυριότητα σε υπήκοο του αποστέλλοντος κράτους.

4. Οσάκις κάθε αντικείμενο που αποτελεί τμήμα του φορτίου ναυαγήσαντος πλοίου τρίτου κράτους ανήκει κατά κυριότητα σε υπήκοο του αποστέλλοντος κράτους και ευρεθεί στις ακτές του κράτους διαμονής κοντά σ' αυτές και ούτε ο ιδιοκτήτης του αντικειμένου ούτε ο πράκτορας ούτε οι ασφαλιστές είναι σε θέση να λάβουν τα μέτρα για τη διαφύλαξη ή τη διάθεση του αντικειμένου, ο προξενικός λειτουργός θεωρείται εξουσιοδοτημένος εκ μέρους του ιδιοκτήτου να λάβει τα μέτρα τα οποία και ο ίδιος ο ιδιοκτήτης θα ελάμβανε για το σκοπό αυτόν.

'Αρθρο 45.

Οι διατάξεις των άρθρων 42, 43 και 44 εφαρμόζονται επίσης προκειμένου περί αεροσκαφών, στην έκταση που είναι εφαρμόσιμες.

'Αρθρο 46.

Η προξενική αρχή δικαιούται να επιβάλλει στο κράτος διαμονής τα τέλη και τα οικονομικά βάρη για την ενάσκηση των προξενικών καθηκόντων τα οποία προβλέπονται από τους νόμους και κανονισμούς του αποστέλλοντος κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V.
Τελικές διατάξεις

'Αρθρο 47.

1. Η Σύμβαση αυτή θα επικυρωθεί και θα τεθεί σε ισχύ 30 ημέρες μετά την ημερομηνία ανταλλαγής των εγγράφων επικύρωσης, η οποία θα γίνει στην Πράγα.

2. Η Σύμβαση αυτή θα παραμείνει σε ισχύ μέχρι της εκπνοής εξαμήνου από της ημερομηνίας κατά την οποία ένα από τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη πληροφορήσει γραπτώς το άλλο Μέρος για την πρόθεση του να τερματίσει την ισχύ της Σύμβασης.

Σε πίστωση των οποίων, οι οικείοι πληρεξούσιοι των δύο Υψηλών Συμβαλλόμενων Μερών υπόγραψαν τη Σύμβαση αυτή και έθεσαν τις σφραγίδες τους.

Έγινε στην Αθήνα στις 22 Οκτωβρίου 1980, σε δύο αντίτυπα στην αγγλική και τα δύο κείμενα έχουν την ίδια ισχύ.

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας	Για τον Πρόεδρο της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ	LUBOMIR STROUGAL

Άρθρο δεύτερο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 14 Ιουνίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	**ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ**

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 16 Ιουνίου 1984

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ